

Het nieuwe GROTE VERHAAL voor de westerse beschaving

De integrale oplossing van de met elkaar samenhangende problemen

De zich voltrekkende transitie (de kwantumsprong) fundamenteel verklaard

De logische consequentie van het einde van het Newtoniaans/Cartesiaans paradigma

Dit essay is een uitgave van:

NLbe, Nederlands instituut voor zijnsontwikkeling

Adres: Moesstraat 13, 9717 JT Groningen

Telefoon: 06-20513190

E-mail: post@nlbe.nl

Website: www.nlbe.nl

Oprichter, directeur: Ing. Cor E. Bijl

Auteur: © Cor Bijl

Een Nederlandse en Engelse pdf van het essay op A4 is gratis te downloaden op de homepage van www.nlbe.nl

Dit essay is gebaseerd op het boek

Zijn: de ideale wereld. Nu noodzakelijker en gemakkelijker te realiseren dan ooit.

Uitgeverij Elikser B.V. Leeuwarden

Auteur: © Cor Bijl

ISBN 978 90 8954 433 9

<http://www.nlbe.nl/publicaties/boek>

Te bestellen bij: <http://www.elikser.nl/zijn-de-ideale-wereld.htm>

Tevens is dit essay gebaseerd op: Grondslag plus ontdekkingen/uitgangspunten van NLbe

Pdf: <https://goo.gl/ZRYZyX>

Te downloaden op homepage www.nlbe.nl

De in dit essay genoemde kwantumsprong van ego naar Zijn kan gevolgd worden op:

De website van NLbe: <http://www.nlbe.nl/nieuws/samenleving/de-kwantumsprong>

De weblog van NLbe: <http://kwantumsprong.blogspot.nl/>

In de Facebookgroep [zijnsontwikkeling](#) kan ervaring worden opgedaan met de toepassing van zijnsontwikkeling.

Voorwoord

Van jongs af aan was ik op zoek naar iets wat ik miste, een soort essentie. Ik had echter geen idee wat dat was. Maar dat veranderde toen ik kennis nam van de wetenschappelijke ontdekking dat niets zeker is, alles met alles samenhangt, ruimte en tijd nul kunnen zijn en we ons in de dualistische materie bevinden. Want toen besepte ik dat het leven niet geanalyseerd kan worden en ik dus via de analyse - het denken - geen antwoorden kan krijgen op de grote levensvragen die mijn zoektocht zouden kunnen beëindigen. Daarom besloot ik mij in het jaar 1987 te openen voor mijn tot dan toe onbekende binnenwereld. Dat leidde ertoe dat ik tussen 1993 en 2000 via innerlijke hulp naar het verlicht/volmaakt/echt zijn of kortweg het Zijn, de hemel op aarde, het diepste ideaal van de mens, werd begeleid. Daardoor kreeg ik niet alleen de gewenste antwoorden op mijn levensvragen, maar ook inzicht in zijnsontwikkeling als zijnde de wijze waarop het Zijn gerealiseerd moet worden.

Dat inzicht blijkt nu van groot belang. Niet alleen omdat het nog alom dominante en dualistische niet-Zijn, beter bekend als het ego, de apocalyptische climax bereikt van de intrinsieke zelfdestructie ervan in de vorm van de opwarming van de aarde. Maar ook omdat de westerse mens, vanwege het verlies aan zeggingskracht van het Newtoniaans/Cartesiaans paradigma oftewel van het dogma leverende maakbaarheidsidee en daarmee van de daarop gebaseerde instituties, drastisch op zichzelf wordt teruggeworpen en zo een identiteitscrisis veroorzaakt die hem doet zoeken naar zijn Zijn (wie hij echt is). Dit betekent dat het Westen voorop loopt in de ontwikkeling van het Zijn en daardoor de verantwoordelijkheid heeft het Zijn als voorbeeld voor de rest van de wereld te realiseren. Het probleem daarbij is dat zijnsontwikkeling het grootste taboe van de mens is en derhalve ontbreekt in de samenleving. Dit essay is bedoeld om dat taboe te doorbreken.

Cor Bijl

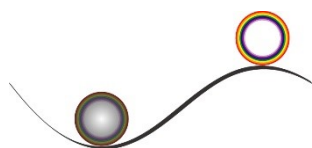
9 november 2017

Het nieuwe GROTE VERHAAL voor de westerse beschaving.

De wereld is zodanig aan het veranderen dat onze westerse beschaving wordt bedreigd. De ideologie, de religie en de wetenschap waren de bronnen van zelfsturing waarmee we onze beschaving vorm gaven. Maar dankzij onze unieke en voortschrijdende Verlichting willen we die bronnen en daarmee de waarheden, de dogma's, ervan niet meer. Bovendien hebben ze tot veel ellende geleid. Velen zoeken dan ook naar het nieuwe GROTE VERHAAL voor onze beschaving. Maar we hebben niets anders dan die bronnen. Het lijkt daarom onontbeerlijk het antwoord te geven op de volgende vraag:

verdwijnt de westerse beschaving of is ze toe aan een sprong in ontwikkeling?

Gelet op de ontwikkelingen in de wereld en vooral in Nederland kan worden gesteld dat ze toe is aan een sprong in ontwikkeling en wel een zeer bijzondere sprong, namelijk:

de sprong naar de volmaakte beschaving

Om dat in te kunnen zien is het nodig te weten wat de volmaakte en dus ook de onvolmaakte mens is. Dat kunnen we weten dankzij de wetenschap dat het universum uit twee aspecten bestaat en deze aspecten zich ook in ons bevinden. En wel zodanig dat we qua bewustzijn de gevangene zijn van het ene aspect en daardoor afgescheiden zijn van het andere. Die twee aspecten zijn materie en geest. Het materie-aspect is het aspect van het deel, de dualiteit (de tegenstellingen), ruimte en tijd en oorzaak en gevolg. En het geest-aspect is het aspect van het geheel (het Al), de singulariteit (de eenheid), ruimte- en tijdloosheid (het hier en nu) en alles hangt ogenblikkelijk met alles samen. Dit aspect wordt ook wel aangeduid als God, Allah en dergelijke. Zodra we op aarde en dus in de materie komen zijn we qua bewustzijn de gevangene van het materie-aspect en dus afgescheiden van het geest-aspect. Dat verklaart waarom we constant worstelen met de tegenstelling tussen goed en kwaad en vrijheid en verantwoordelijkheid, met verleden en toekomst, met het zoeken naar het midden, naar balans, naar harmonie, naar waarheid, naar God, en met de vraag wie we (echt) zijn en wat de zin van het leven is.

Als gevolg van onze gevangenschap van de materie, dat ook wel wordt aangeduid als gehecht zijn aan of geïdentificeerd zijn met de materie, hebben we tot op heden getracht die afgescheidenheid op te heffen vanuit het idee dat het universum en dus ook wij als een machine (een systeem van vaste onderdelen en vaste relaties daartussen) in elkaar zitten. En dat we dus maakbaar zijn. Op grond hiervan hebben we het maakbaarheidsidee als onze grondslag van ontwikkeling en probleemoplossing aangenomen en hebben we ideologische, religieuze en/of wetenschappelijke 'waarheden' ontwikkeld die we als bron van zelfsturing, als dogma, hebben gehanteerd. We hebben dit gedaan in de veelal onbewuste hoop dat we daarmee onze afgescheidenheid konden opheffen. We zouden voor altijd met dit maakbaarheids geloof door hebben kunnen gaan, ware het niet dat de wetenschap heeft aangetoond dat niets zeker is, alles met alles samenhangt, ruimte en tijd nul kunnen zijn en de mens meer is dan het materiële universum en dus het maakbaarheidsidee een illusie is. En ware het niet dat onze gevangenschap van de materie de gevangenschap is van de dualiteit en derhalve de staat is van innerlijk conflict die slechts te verliezen oftewel zelfdestructief (apocalyptisch) is. En die nu via het gegeven 'alles hangt met alles samen' en dus ook 'zo binnen zo buiten onszelf' de climax van deze zelfdestructie bereikt in de vorm van de opwarming van de aarde. Met andere woorden,

het maakbaarheidsidee leidt tot zelfdestructie, tot de uitroeiing van onszelf, tot de Apocalyps.

Dat zou onvermijdelijk zijn, ware het niet dat in deze tijd dit einde van het maakbaarheidsidee bewust dan wel onbewust tot ons is doorgedrongen. Dat manifesteert zich in het drastische verlies van de op het maakbaarheidsidee gebaseerde zekerheden (de dogma's, de bestaanszekerheden) waardoor we ons houvast verliezen en op onszelf worden teruggeworpen. Dit met als gevolg dat we ons-zelf moeten en willen zijn en op zoek naar ons Zijn (wie we echt zijn). De grote zoektocht in deze identiteitscrisis is dan ook het antwoord op de vraag: **Wie ben ik?** Daarbij wordt vaak foutief gedacht dat het antwoord op die vraag uit binnen- of buiten-wereldlijke vorm bestaat. Dat het dus uit bepaalde manieren van zijn en daarmee ook van doen bestaat. Of uit bepaalde omstandigheden bestaat zoals de vooral door populistische geadoreerde natiestaat. En dat deze vraag beantwoord kan worden door middel van het hebben van vormen als bijvoorbeeld het volkslied als kenmerk van de Nederlandse identiteit.

Het 'zelf' is in dit verband de bewustzijnsstaat van gevangenschap van de materie en bijgevolg van afgescheidenheid van de geest waar we automatisch in terecht komen zodra we op aarde komen. Die staat is de staat van onvolmaaktheid en is het welbekende ego, hetgeen betekent dat het ego niet, zoals over het algemeen wordt verondersteld, een bepaalde manier van doen is maar een staat van zijn. De staat van volmaaktheid is de staat van bevrijd zijn uit die gevangenschap, uit het ego, en is de staat die kan worden aangeduid als het verlicht/volmaakt/echt zijn of kortweg het Zijn. Het Zijn is derhalve de staat die we met het maakbaarheidsidee hebben willen realiseren, maar daar tot op heden niet in geslaagd zijn en nooit in zullen slagen omdat het Zijn geen materie, geen vorm, maar geest is.

Het ego is de onvolmaakte en het Zijn de volmaakte mens.

Dat brengt ons tot de vraag: Hoe moet het Zijn dan wel gerealiseerd worden?

Daartoe dienen we te weten hoe de universum-aspecten materie en geest zich in ons manifesteren, hoe zich de afgescheidenheid daartussen manifesteert en hoe die afgescheidenheid opgeheven kan worden.

Zoals we in onszelf kunnen waarnemen hebben we bewustzijn alsmede dat waar we ons in onszelf van bewust kunnen zijn, te weten onze gedachten en gevoelens. Daarvan bestaat de geest uit het bewustzijn, de innerlijke waarnemer, het Ware Zelf. En de materie uit de gedachten en gevoelens.

De geest oftewel het bewustzijn, genaamd het Ware Zelf, is derhalve wie we zijn en de materie, de gedachten en gevoelens, wat we hebben.

We zijn dus niet onze gedachten en gevoelens, maar hebben die. Voor wat betreft onze gevoelens dienen we te beseffen dat zij een in gedachten gevatte wil hebben en dat dit de reden is waarom we bijvoorbeeld zeggen: "Luister niet naar je angst." Onze gevangenschap van de materie, ons ego, is derhalve onze gevangenschap van onze (bewuste en onbewuste) gevoelens en de in gedachten gevatte wil daarvan. Een wil die vanwege deze gedachten een kenbare wil is.

Ons ego is de gevangenschap van onze (bewuste en onbewuste) gevoelens en de in gedachten gevatte en dus kenbare wil daarvan.

Het ego heeft dus een kenbare wil en wil die ook kennen om zichzelf in stand te houden. Vandaar onze wil te willen weten wat we willen. De belangrijkste eigenschap van die wil is het niet willen voelen van gevoelens in het algemeen en de onplezierige, de pijnlijke, in het bijzonder. Vandaar onze niet aflatende pogingen van gevoelens af te komen, ze te manipuleren en/of ze te ontvluchten. Daarmee niet wetend dat dit de manier is waarop het ego zich in stand houdt en daar tot op heden succesvol in is. Om het Zijn te realiseren dient het ego letterlijk te sterven (de donkere nacht van de ziel). Doodsangst is derhalve de basiskracht waarmee het ego zich in stand houdt. Het feit dat we doodsbang

zijn te sterven en daarbij niet weten dat het vaak over het sterven van het ego gaat en dus niet, zoals bij reële dreiging, over het sterven van ons als geheel maakt duidelijk waarom het ego ons nog domineert.

Zijnsontwikkeling is de methode waarmee we ons kunnen bevrijden van ons ego en bijgevolg ons Zijn kunnen realiseren. Gelet op het voorgaande bestaat dat uit het negeren van de wil van het ego. Dat betekent dat we onze gevoelens en vooral onze pijnlijke gevoelens tot en met doodsangst als zijnde de bron van onze pijnlijke gevoelens moeten toelaten. Dat we ons daarmee bevrijden van ons ego weten we, want we weten dat bijvoorbeeld het praten over gevoelens, dat een vorm van toelaten is, bevrijdend is. Als we dit toelaten toepassen dan zullen we ontdekken dat het leven op niets anders uit is dan het realiseren van het Zijn. En dat het leven dat doet door ons precies op het goede moment en in de goede volgorde en of we het nu willen of niet te confronteren met onze gevoelens. Dit met de impliciete vraag of we de niet toelatende wil van ons ego volgen of dat kunnen weerstaan. Weerstaan we het dan voltrekt de bevrijding (de deblokkering) ervan zich tot het Licht van het Ware Zelf wordt ervaren en het één zijn daarmee, het Zijn, is gerealiseerd. Ook ontdekken we dan dat het toelaten van specifieke gevoelens tot specifieke Zijnskwaliteiten leidt. Zo leidt het toelaten van de diepste miskenningspijn tot volledige zelferkenning, de diepste machteloosheid tot de grootste Macht/Kracht. Het feit dat zijnsontwikkeling bestaat uit slechts het toelaten van gevoelens en vooral pijnlijke gevoelens betekent dat zijnsontwikkeling zowel oneindig eenvoudig als het moeilijkste is wat er is.

Zijnsontwikkeling is oneindig eenvoudig en het moeilijkste wat er is.

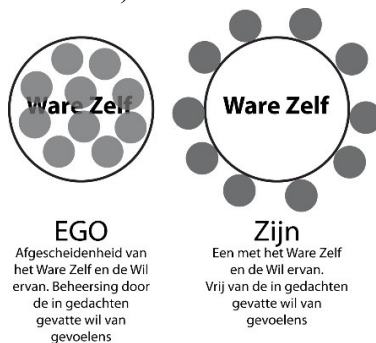
Het één zijn met het geest-aspect, het Al, het bewustzijn, het Ware Zelf, God is het Zijn.

Er zijn inmiddels ontelbaar veel methoden ontwikkeld die beweren het Zijn of eigenschappen daarvan zoals balans, rust, zelfvertrouwen en dergelijke te realiseren. Maar er is maar één methode die dat daadwerkelijk doet en dat is zijnsontwikkeling. Want die ontwikkeling wordt, zoals hiervoor aangegeven, door het leven zelf, dat op niets anders uit is dan het Zijn, gedirigeerd.

Zijnsontwikkeling is de enige weg naar het Zijn

Hoe wordt de ego- en de Zijnsstoestand ervaren?

Zoals aangegeven bestaat het ego uit gevoelens en de in gedachten gevatte en dus kenbare wil ervan waardoor we afgescheiden zijn van de geest, het bewustzijn, het Ware Zelf. En bestaat het Zijn uit het vrij/los zijn van gevoelens en de in gedachten gevatte en dus kenbare wil ervan waardoor we één zijn met de geest, het bewustzijn, het Ware Zelf en de onkenbare Wil daarvan. Een Wil die bestaat uit de impuls tot manifestatie in het hier en nu oftewel uit dat wat vanzelf gebeurt (kwantum theoretisch: ‘the individualized collapse of the wave function’). Schematisch verschil tussen ego en Zijn:

Het één zijn met het Ware Zelf, het Zijn, wordt ervaren als permanente innerlijke (dynamische) rust, als volmaakte vrijheid en verantwoordelijkheid, als het absoluut Goede zijn en doen, als de oneindige eenvoud van het leven, als in de singulariteit oftewel in het echte hier en nu zijn, als één zijn met God en de Wil ervan. En het ego wordt ervaren als het tegenovergestelde hiervan.

Is het Zijn de volmaakte beschaving?

Als het Zijn is gerealiseerd dan hebben we ons bevrijd uit de gevangenschap van de materie oftewel van de bewuste en onbewuste gevoelens die ons via de kenbare wil ervan domineerden. We hebben ons dan volledig ‘afgeschaafd’ en daarmee onze afgescheidenheid van het AL, het leven zelf, God, ons Ware Zelf, opgeheven. Met andere woorden, we hebben dan onze volmaakte beschaving gerealiseerd.

**Als we het Zijn hebben gerealiseerd dan hebben we ons volledig ‘afgeschaafd’.
Het Zijn is derhalve de volmaakte beschaving.**

Hoe ziet de volmaakte beschaving er uit?

In tegenstelling tot de wil van het ego is de Wil van het Zijn een onkenbare wil. De reden daarvan is dat die Wil de Wil van het Al/God is die de ontwikkeling, de evolutie, van het ondoorgrondelijke universum stuurt. Die Wil bestaat, zoals eerder gezegd, uit de impuls tot manifestatie in het hier en nu oftewel uit dat wat vanzelf gebeurt en in de tijd een stroom van impulsen is die wel wordt aangeduid als ‘De Stroom’ of de ‘Flow’. Bovendien is het Zijn innerlijk vrij en dus vrij van dogma’s als normen, waarden, regels, wetten, overtuigingen (dit betekent niet dat het Zijn zich niet kan manifesteren in overeenstemming daarmee). Om die reden kan niet worden voorspeld hoe de volmaakte beschaving eruit ziet. Het is wel zo dat het Zijn de staat van innerlijke harmonie en daarmee van het absoluut Goede doen is. Dit vanwege het feit dat het de staat van het vrij zijn van de dualiteit oftewel van de disharmonie is en dus de staat van singulariteit oftewel van eenheid, van harmonie, is.

Die harmonie is de staat van neutraliteit en dus niet wat wel wordt aangeduid als Gods Liefde.

Want daarvan wordt verondersteld dat het geen pijn, geen disharmonie, teweeg brengt. Dat is echter een ego-misvatting omdat, zoals eerder gesteld, het leven zelf oftewel God op niets anders uit is dan het realiseren van het Zijn, het één zijn met God, en daartoe confrontatie oftewel pijn hanteert. De confrontatie met pijn is nodig zolang het Zijn nog niet gerealiseerd is. Met andere woorden,

is het Zijn gerealiseerd, dan geschiedt er geen confrontatie meer in de individuele werkelijkheid oftewel dan is de ideale wereld, de volmaakte beschaving, gerealiseerd.

De volmaakte beschaving is derhalve een individuele omstandigheid.

De volmaakt beschaafde samenleving kan dus alleen gerealiseerd worden door de realisatie van het individuele Zijn.

Voor wat betreft onze economische prestatie en onze gezondheid is het evident dat dit niet beter kan zijn dan in onze Zijnstoestand. Die toestand is immers de toestand zonder het permanente zelfbeperkende en zelfdestructieve bewuste dan wel onbewuste innerlijke conflict van het ego. Bovendien zijn we dan volmaakt duurzaam, omdat we in overeenstemming zijn met de Wil van het AL, God, het leven zelf, de natuur. Precies zoals in de natuur, maar dan bewust.

Is het realiseren van het Zijn mogelijk?

Gegeven het feit dat we al millennia tevergeefs naar het Zijn streven, lijkt het realiseren ervan een onmogelijke opgave. Maar het leven, de tijdgeest, helpt ons in de vorm van de zich nu voltrekkende evolutionaire kwantumsprong van ego naar Zijn, de transitie genoemd, waar alle ontwikkelingen, dus zowel de ‘positieve’ als de ‘negatieve’, in de samenleving deel van uitmaken. Die kwantumsprong, die op de website of de weblog van NLbe te volgen is, zorgt ervoor dat het realiseren van het Zijn noodzakelijker en gemakkelijker is dan ooit. Noodzakelijker dan ooit omdat het ego de climax bereikt van de zelfdestructie ervan in de vorm van de opwarming van de aarde. En gemakkelijker dan ooit

omdat het maakbaarheidsidee is weggevallen waardoor we op onszelf worden teruggeworpen en daardoor op zoek zijn naar ons Zijn (wie we echt zijn).

**De zich nu voltrekkende kwantumsprong van ego naar Zijn
maakt het realiseren van het Zijn, de volmaakte beschaving, gemakkelijker dan ooit.**

De eerste fase van deze kwantumsprong bestaat uit het vrij spel van het ego als gevolg van het wegvallen van het maakbaarheidsidee en de daarop gebaseerde dogma's. Deze fase is onontbeerlijk voor het herkennen van het ego, dus van wat het is en doet om in stand te blijven. Want dat biedt de mogelijkheid er vervolgens zijnsontwikkeling op toe te passen voor de bevrijding ervan. Deze fase bestaat derhalve uit de toename van:

- De polarisatie, de confrontatie. Dit in de vorm van de verharding van de samenleving met IS als top van de ijsberg, de 'clash of religions', de 'clash of civilisations', de kloof tussen arm en rijk, burger en politiek, hoog- en laagopgeleid, autochtoon en allochtoon, elite en volk, enz.
- De beheersing van het leven. Dit in de vorm van de bureaucrativering, de juridisering, de angstcultuur, de bewaking ('big brother', het verlies van privacy), enz.
- Het 'hebben' c.q. de begeerte. Dit in de vorm van het graaien, de financiële crisis, de corruptie, het rendementsdenken, de economisering, het cliëntelisme, de afbraak van de verzorgingsstaat door en ten behoeve van de (neoliberale) 'rijken', enz.
- De vlucht uit de ervaring van de realiteit via potentieel verslavende middelen en handelingen.
- De psychische en psychosomatische klachten (nu nagenoeg epidemisch).
- De hang naar identiteit (hyperindividualiteit). Dit in de vorm van het nationalisme, de ontzuiling, de ZZP-er, de mens centraal, het populisme, het non-conformisme, enz.
- De hypersecularisering. Dit geschiedt in de vorm van de verwerping van God (God is dood) en daarmee van het Ware Zelf als zijnde het goddelijke in de mens. In plaats daarvan zou het ten behoeve van de ontwikkeling van het Zijn moeten gaan over de verwerping van de door het ego gemaakte God. Dat is de door de institutionele religies gemaakte en buiten de mens geplaatste God die de mens afhankelijk maakt van het instituut religie en bijgevolg de realisatie van het Zijn belemmert.

Tegelijk bestaat deze eerste fase uit ontwikkelingen die wegbereidend zijn voor het toepassen van zijnsontwikkeling en daarmee voor het voltooien van voornoemde kwantumsprong. De kern van die ontwikkelingen is het centraal stellen van de mens dat in beginsel bestaat uit het respect voor de ervaring dus voor gevoelens (het Zijn is de volledig centraal gestelde mens). De geestelijke invulling van die kern geschiedt vooralsnog door de toepassing van oosterse spirituele methoden als meditatie e.d. Methoden echter die wel voorbereidend zijn voor het realiseren van het Zijn, maar het niet daadwerkelijk realiseren. Dit vanwege het feit dat ze als gevolg van het nog dominante ego gebaseerd zijn op het maakbaarheidsidee dus op interventie, op het realiseren van een bepaald doel zoals bijvoorbeeld rust of de aan- of afwezigheid van een bepaald gevoel/ervaring en derhalve als spiritueel materialisme kunnen worden aangeduid. En vanwege het feit dat er geen overgave is aan het leven zelf dat de dirigent van de ontwikkeling van het Zijn is. Kortom, vanwege het feit dat zijnsontwikkeling niet wordt toegepast. Niet door de coach/therapeut op zichzelf en bijgevolg niet op de cliënt. Het Zijn als zijnde het één zijn met het Al/God en de Wil ervan is vanzelfsprekend de beste Zijns-coach.

Verder bestaat de eerste fase uit de aantasting van fundamentele zekerheden. Zo is het huidige marchanderen met de waarheid door bijvoorbeeld Poetin en Trump (alternatieve waarheid) alsmede de duiding van wetenschappelijke waarheid als 'ook maar een mening' nodig voor de voltooiing van de kwantumsprong van waarheid hebben naar waarheid zijn. De machtsuitoefening van politici die de democratie en de rechtsstaat aantasten nodig voor de sprong van de wil van het systeem naar de Wil

van het AI als bron van zelfsturing. De aantasting van de verzorgingsstaat nodig voor de sprong van verzorgd worden door het zorgsysteem naar verzorgd worden door het AI (God) met includering van het zorgsysteem. De crisis van de religie, de kerk, nodig voor de sprong van geloven in God naar één zijn met God waardoor geloven in God en bijgevolg religie overbodig wordt. Het (populistisch) wantrouwen jegens de machthebbers zoals de elite, de politiek, nodig voor de sprong van machteloosheid naar Kracht. Het verlies van (nationale) identiteit nodig voor de sprong van de op vorm, op hebben, gebaseerde (aan vorm hechtende) ego-identiteit naar het vormloze (van vorm onthechte) Zijn. De techniek die uiteindelijk intelligenter is dan wijzelf (kunstmatige intelligentie) nodig om op een niveau, het Zijn en de niet te kennen Wil ervan, te leven dat voorbij kennis als bron van zelfsturing gaat. Enzovoorts. Dit betekent niet dat de aantasting van de fundamentele zekerheden ongemoeid gelaten moet worden. Het gaat niet om het weg doen van zekerheden, zoals nu door het neoliberalisme vooral geschiedt, maar om de onthechting ervan.

Kan de kwantumsprong nu voltooid worden?

Het antwoord op deze vraag is nee. De oorzaak is het nog dominante ego waardoor zijnsontwikkeling ontbreekt in de samenleving. Dat ontbreken wordt onder andere in stand gehouden door:

Het verweer van de overheid. Dit verweer tegen zijnsontwikkeling bestaat uit de aanname dat zijnsontwikkeling een levensovertuiging is en het niet haar taak is de samenleving een (nieuwe) levensovertuiging aan te reiken. Tegenargumenten:

- a) Zijnsontwikkeling is geen levensovertuiging in de zin van een dogmatische menings- en gedragsbepalende leer.
- b) Het Zijn is de staat van volmaakte innerlijke vrijheid (en verantwoordelijkheid). Zijnsontwikkeling maakt derhalve vrij van iedere levensovertuiging (en daarmee van de strijd ertussen). Geen twijfel of de mens echt wil wat hij wil (belangrijk bij ingrijpende keuze).
- c) Het nu algemeen gehanteerde maakbaarheidsidee is een levensovertuiging en dus niet van verandering gevrijwaard.
- d) Cruciaal is te beseffen dat het maakbaarheidsidee onze tot op heden gehanteerde grondslag van ontwikkeling en probleemoplossing is, maar dat dit idee intrinsiek zelfdestructief is en nu de climax daarvan wordt bereikt die het voortbestaan van de mens bedreigt. Tevens dient beseft te worden dat als gevolg van deze bedreiging het leven zelf de druk op de voltooiing van de kwantumsprong en dus op het vervangen van de grondslag via crisis opvoert.

Het verweer van de reguliere wereld. Dit verweer tegen zijnsontwikkeling bestaat uit de aanname dat het door zijnsontwikkeling ontstane verlies van houvast tot ongeremdheid en daarmee tot negatieve chaos (anarchie) leidt. Tegenargumenten:

- a) Zoals uit de grote mate van confrontatie en de toename daarvan blijkt, geschiedt die negatieve chaos al door de noodzakelijke eerste fase van de kwantumsprong waarin het dualistische ego vrij spel heeft. Daarom reden de kwantumsprong te voltooien.
- b) Het dualistische ego is de staat van disharmonie, van negatieve chaos. Die chaos wordt groter nu het ego vrij spel heeft als gevolg van het wegvallen van het maakbaarheidsidee en de daarop gebaseerd dogma's. Het singuliere Zijn is de staat van volmaakte innerlijke vrijheid en harmonie oftewel van positieve chaos (teamgeest, orde uit chaos).

Het verweer van de religieuze wereld. Dit verweer bestaat uit de aanname dat de duivel, de anti-God, zich in de materie, het lichaam, de gevoelens bevindt en dat daar dus, in tegenstelling tot zijnsontwikkeling, vandaan gebleven moet worden. Tegenargument:

Het gaat er bij zijnsontwikkeling niet om je te laten leiden door gevoelens maar er vrij van te worden

Het verweer van de wetenschappelijke wereld. Dit verweer tegen zijnsontwikkeling bestaat uit de onmogelijkheid het Zijn wetenschappelijk aan te tonen en dus als onwetenschappelijk weg te zetten.

Tegenargument:

De geest (de singulariteit, het bewustzijn, het Ware Zelf, God) bevindt zich buiten het materiële universum oftewel voorbij de waarnemingshorizon van het zwarte gat en van het materiële universum als geheel. En dus buiten de (nog) intrinsiek aan dit materiële universum gebonden wetenschap.

Het verweer van de alternatieve/spirituele wereld. Dit verweer tegen zijnsontwikkeling bestaat uit de aanname dat er niet één weg maar vele wegen naar Rome (in dit geval het Zijn) zijn. Gelet op de aanzienlijke markt voor methoden die pretenderen eigenschappen van het Zijn te realiseren zou dat verweer makkelijk commercieel zijn ingegeven. Ook kan het ingegeven zijn door de angst voor en bijgevolg de weerstand tegen de ontwikkeling van het Zijn. Tegenargument:

De mens heeft de keus uit twee manieren om met zijn ervaringen, zijn gevoelens, om te gaan, te weten: onderdrukken (manipuleren) of toelaten. Zodra hij op aarde komt en dus zijn ego is, worden ze voor het overleven van het ego onderdrukt. Er zijn vele wegen om ermee geconfronteerd te worden, maar slechts één weg, één methode, om met de ervaring ervan om te gaan voor het realiseren van het Zijn, te weten: zijnsontwikkeling als zijnde het toelaten (tot en met het innerlijk Licht doorvoelen) van de door het leven aangereikte al dan niet gewenste ervaring. Zonder dat zouden er vele en constant veranderende methoden ter realisatie van de volmaakte beschaving zijn. Dat zou een keuze ten behoeve van het Algemeen Belang onmogelijk maken. Bovendien is het bestaan van deze methode de reden waarom het leven in wezen oneindig eenvoudig is.

Noemenswaardig voor wat betreft het verweer van de spirituele wereld is het verweer van de sterk door de Advaita geïnspireerde en momenteel populaire wereld van de non-dualiteit. De Advaita/non-dualiteit stelt namelijk dat de dualiteit een illusie is en stelt daarmee dat ook de ervaring ervan illusie is oftewel de gevoelens illusie zijn. De Advaita/non-dualiteit is derhalve een strikt mentaal proces. Gevoelens hebben geen betekenis en spelen geen rol in de ontwikkeling van het Zijn. Ze zijn dus voor niets geschapen terwijl bijvoorbeeld het toelaten van miskenningspijn leidt tot volledige zelferkenning. Gesteld kan daarom worden dat de Advaita/non-dualiteit een methode is om weg te vluchten van gevoelens oftewel een vlucht-religie is. En daarmee een methode die slechts schijn-Zijn, de dissociatie van de ervaring, realiseert. Dit betekent dat deze het zelfdestructieve ego in stand houdt.

De kwantumsprong kan nu niet voltooid worden vanwege het ontbreken van zijnsontwikkeling.

Wat kan daar aan gedaan worden door:

De samenleving.

Vanuit het gegeven dat het toepassen van zijnsontwikkeling van cruciaal belang is voor het overleven van de mensheid en dat het toepassen daarvan door zeer grote krachten wordt belemmerd, kan het als noodzakelijk worden beschouwd een nationaal instituut op te zetten dat tot taak heeft de samenleving te informeren over de inhoud, de ontwikkeling en het belang van het Zijn en coaches in zijnsontwikkeling op te leiden. Al snel kan begonnen worden met kinderen van geschikte leeftijd in het onderwijs de eerste stap in zijnsontwikkeling te laten maken. Dit kan door ze bewust te maken van wat ze voelen of gevoeld hebben en wat de wil ervan wil doen of gedaan heeft en ze te helpen geen gevolg te geven aan die wil.

De westerse mens.

Over het algemeen is de westerse mens nuchter, staat hij met beide benen op de grond, denkt hij dat het leven (via technologie) te beheersen is, vindt hij praten over gevoelens laat staan het uiten ervan maar soft en is hij wars van spirituele zweverigheid. Dat betekent dat hij de ontwikkeling van zijn Zijn

belemmert. Om dat te veranderen is het belangrijk hem ervan bewust te maken dat de grond waar hij op staat niet bestaat omdat er geen vastigheid bestaat in het universum. Zijn vastigheid, bestaande uit allerlei aangenomen zekerheden/waarheden, is dan ook een illusie. Dus hij is de zwever en niet degene die zich hiervan wil bevrijden. Echter, er zijn velen in de spirituele (New Age) wereld die naar deze bevrijding zoeken, maar wel als zweverig kunnen worden aangemerkt. Simpelweg, omdat ze bij de ervaringen van de wereld dus bij de gevoelens vandaan willen, ze willen veranderen of er maar via meditatie (Mindfulness) als een waarnemer naar blijven kijken. En dus niet, zoals bij zijnsontwikkeling, naar de ervaring toe gaan en er doorheen gaan. Dat is begrijpelijk, want er is een grote angst voor de binnenwereld, voor als ze die eenmaal openen dat er dan de vreselijkste monsters tevoorschijn komen en oncontroleerbaar zijn. Daarom is het goed hem te vertellen dat toelaten bevrijdend is en dat dit in laagjes gaat die te behappen zijn (afpellen naar het Zijn). En tevens te vertellen dat het leven op niets anders uit is dan het realiseren van het Zijn en dat doet via confrontatie. Met andere woorden, dat de pijn die hij ervaart bedoeld is voor de ontwikkeling van zijn Zijn. Een ontwikkeling die hij niet gaat wanneer hij de pijn niet toelaat maar er vandaan gaat, bijvoorbeeld door geleid door de wil van de pijn de vermeende veroorzaker de schuld ervan te geven en daarnaar te handelen.

De gelovigen.

De religie plaatst God buiten de mens en houdt de gelovigen voor dat het instituut kerk de vervanger van God op aarde is. Dit met als gevolg dat de gelovige niet één kan worden met God oftewel niet het Zijn kan realiseren en dus afhankelijk blijft van het instituut kerk. Een instituut dat verschillende waarheden over God en/of diens Wil predikt en zo de verdeeldheid en daarmee de mogelijke gewelddadigheid daarvan tussen gelovigen in stand houdt. Om dat te voorkomen is het van belang het instituut kerk op te heffen dan wel haar te bewegen gelovigen door middel van zijnsontwikkeling te begeleiden naar het Zijn.

Het één zijn met God, het Zijn, dat met zijnsontwikkeling wordt gerealiseerd is een puur geestelijk proces. In het licht van het belang het Zijn te realiseren is het daarom aanbevelenswaardig dat geloof ontdaan wordt van vorm, dus van bepaalde gedragingen en uitingsvormen. Worden de vorm-creërende dogma's en daarmee ook de vormen in stand gehouden dan belemmert dat de ontwikkeling van het Zijn. In dit licht zou het bijvoorbeeld goed zijn het (reguliere) onderwijs te ontdoen van geloofsinvloeden en geloofsvormen tegen te gaan die de open samenleving of het dierenwelzijn aantasten. Indien dit niet vrijwillig geschiedt, dan is het in het licht van het belang van het realiseren van het Zijn onontbeerlijk de grondwettelijke vrijheid van godsdienst aan te passen.

De islamitische immigranten.

Immigranten en vooral die uit islamitische landen hebben over het algemeen onder het juk van de dogmatische en door dictators misbruikte islam geleefd. Een juk kan voor een volk noodzakelijk zijn om enige harmonie te waarborgen. Maar dat is natuurlijk niet de harmonie van het innerlijk vrije Zijn waar de meer verlichte westerse landen versneld naar op weg zijn nu het maakbaarheidsidee is achterhaald en de daarop gebaseerde dogma's inclusief de autoriteit van de dogma-leverende instituties wegvallen en nu het ego de climax bereikt van de intrinsieke zelfdestructie ervan. Het realiseren van het Zijn vereist de toelating en daarmee de overwinning, de bevrijding, van doodsangst als zijnde de diepste blokkeerder, de wachter aan de poort, van het Zijn. De (volmaakte) vrijheid van het Zijn is daardoor uitermate beangstigend. Vandaar de tegenwerking door velen inclusief de gevestigde instituties in de westerse wereld. En vandaar de diepe gevoelens van weerstand tegen de vrije westerse wereld van mensen uit islamitische landen. In de vrije westerse wereld kan die weerstand tot ontbranding komen. Misschien niet op dezelfde manier als van de terroristische extremisten, maar mogelijk wel in de vorm van een verdergaande (populistische) aantasting van

de democratie en de rechtstaat zoals in Turkije en andere islamitische landen. Om dat te voorkomen zijn wetten en wetshandhaving onvoldoende en intrinsiek contraproductief. Wat daarom nodig is, is zijnsontwikkeling. Want dat behelst de weg naar het één zijn met God waardoor het geloven in God inclusief de dogma's zoals van de geloofsinstituties overbodig wordt. Die noodzaak om tot zijnsontwikkeling over te gaan geldt natuurlijk ook voor de westerse mens, dus voor ons. Want zolang wij dat niet doen, worden wij door het leven dat op niets anders uit is dan het Zijn geconfronteerd met ons niet-Zijn, ons ego. Een confrontatie die nu al geschiedt in de vorm van de doodsangst die de islam mede als gevolg van de terreurdaden en anti westerse retoriek ervan oproept. Maar die ook onderling geschiedt als gevolg van de eerste fase van de kwantumsprong waarin het intrinsiek dualistische ego vrij spel heeft en daardoor de verharding van de samenleving heeft veroorzaakt.

De populist.

Zoals gezegd bestaat de eerste fase van de kwantumsprong uit de terugwerping van de mens op zichzelf oftewel uit het vrij spel van het ego. Dat houdt onder andere in dat mensen, populistten genoemd, puur door hun gevoelens zoals onzekerheid, miskennis, machteloosheid, angst worden geleid, volledige zelfcontrole willen en zich dus verzetten tegen alles wat controle over hen heeft zoals de elite, de Europese Unie, de wetenschap. Omdat dat tot de uitholling van structuren als de democratie en de rechtsstaat kan leiden, wordt de populist negatief beoordeeld en daarnaar gehandeld. Dat handelen bestaat uit maatschappelijke/politieke uitsluiting en gedrags- oftewel vorm-beïnvloeding. Maar in het licht van de kwantumsprong waarin dogma's hebben afgedaan is dat niet de goede aanpak. De goede aanpak is de dogmaloze zijnsontwikkeling, de volledige erkenning van zichzelf door zichzelf, de realisatie van het duurzaam volmaakte zelfvertrouwen dat inherent is aan het Zijn. In het Zijn is de mens innerlijk vrij van zijn ego en daarmee (onthecht) van vorm, van structuren. Structuren zijn dan niet langer een bedreiging van hun ego met als gevolg verzet ertegen vanuit hun ego zoals nu geschiedt. Het vrij spel van het ego geldt niet alleen voor de populist, maar voor ieder mens die het Zijn niet gerealiseerd heeft. Dus ook voor de elite met hun graaien, hun controledrift, hun cliëntelisme, hun corruptie, enzovoorts.

De gezondheidszorg.

Het lijkt evident dat onze afgescheidenheid, onze onvolmaaktheid, de fundamentele oorzaak is van onze kwalen, onze ongezondheid. En dat dus het realiseren van onze volmaaktheid de oplossing is van onze ongezondheid. Dat betekent niet dat de gezondheidszorg moet afstappen van de op het maakbaarheidsidee gebaseerde zorg, maar wel dat het zijnsontwikkeling eraan moet toevoegen. De initiatieven die al een begin daarvan zijn dienen als zodanig aangemerkt en bevorderd te worden.

De politiek.

De rechtse en linkse politiek staan voor respectievelijk de vrijheid en verantwoordelijkheid van het intrinsiek dualistische ego. De rechtse stelt het individu, het deel, centraal en de linkse het collectief, het geheel. Ze zijn met elkaar in strijd over de vorm van de samenleving terwijl die vorm door de kwantumsprong wordt beïnvloed. De kwantumsprong wordt voltooid via zijnsontwikkeling als zijnde de weg van innerlijke bevrijding. Die weg wordt nog niet door de politiek herkend. Maar de verrechtsing van de politiek kan wel als de door de sprong ingegeven vorm worden aangemerkt die de samenleving helpt de weg van innerlijke bevrijding naar het vormloze Zijn te gaan. Dat de linkse op het collectief gerichte politiek in de kwantumsprong electoraal achterblijft bij de rechtse is logisch. Want pas als de volmaakte vrijheid van het Zijn is gerealiseerd, is ook de volmaakte verantwoordelijkheid ervan gerealiseerd. Met andere woorden,

vrijheid gaat in de ontwikkeling van ego naar Zijn vooraf aan verantwoordelijkheid.

Dit geldt temeer daar in de materiële- c.q. ego-wereld verantwoordelijkheid, in tegenstelling tot vrijheid, niet kan worden toegepast zonder dogma's, dus zonder zelfdwang. Vandaar dat vaak gezegd wordt dat vrijheid-biedende rechten en vrijheid-beperkende plichten bij elkaar horen. De strijd tussen rechts en links helpt de sprong te voltooien. Want voor die voltooiing is confrontatie onontbeerlijk. Het ego wordt immers pas herkend en kan bijgevolg pas genegeerd worden door de bewustwording van de bewuste en onbewuste gevoelens inclusief de (kenbare) wil daarvan waaruit het ego bestaat. Is het Zijn gerealiseerd, dan handelt men niet meer vanuit de wil van de bewuste dan wel onbewuste intrinsiek dualistische c.q. disharmonieuze en op beheersing van het leven gerichte gevoelens. Maar handelt men vanuit de Wil van het intrinsiek singulaire c.q. harmonieuze en niet op beheersing van het leven gerichte geheel, het universum, het Ware Zelf, God. Dat betekent niet dat er geen verschillen en bijgevolg strijd meer is, maar wel dat dit niet voortkomt uit innerlijke disharmonie. Strijd is dan een energetische dans zoals dat in de natuur het geval is. Het gaat daarbij niet om fysieke macht ook al lijkt dat het geval, maar om door het geheel (God) ingegeven energetische Kracht die in beginsel los staat van fysieke kracht.

De huidige op zelfverantwoordelijkheid, zelfsturing en zelfredzaamheid gerichte politieke beleid bevordert het vrij spel van het zelf dat het ego is. Dat bevordert het bewustzijn van wat het ego is en doet en bijgevolg de mogelijkheid er vrij van te worden en zo het Zijn te realiseren. Een realisatie die nog versterkt wordt door de voor de ontwikkeling van het Zijn noodzakelijke confrontatie als gevolg van de verharding van de samenleving veroorzaakt door het vrijere spel van het ego. Op grond hiervan kan worden gesteld dat de politiek op weg is naar het Zijn. Het probleem is echter dat dit de weg is van het lijden oftewel van toenemende en mogelijksterwijs apocalyptische crises. En dus niet van bewustwording, van zijnsontwikkeling, van ego-bevrijding en daarmee van crisisvermindering en uiteindelijk crisisverdwijning (Utopia, de hemel op aarde, de ideale wereld). Om een apocalyptische crisis, die nu al in zicht komt in de vorm van de opwarming van de aarde, te vermijden zal dus aan zijnsontwikkeling gedaan moeten worden. Daarvoor lijkt het eerder genoemde instituut onontbeerlijk.

Het bedrijfsleven.

Het bedrijfsleven is er inmiddels achter dat de mens de cruciale succesfactor is. Persoonlijke ontwikkeling is dan ook algemeen aanwezig. Maar die ontwikkeling ontbeert de ontwikkeling van het Zijn, ook al beweren sommige ontwikkelingen het tegendeel. Het bedrijfsleven is niet gebaat bij het schijn-Zijn, de dissociatie van de ervaring, dat daaruit volgt. Sterker nog, het werkt contraproductief.

De wereld van de duurzaamheidsbevordering.

De noodzaak tot verduurzaming vanwege het klimaatprobleem heeft een nieuwe markt veroorzaakt. De spelers op die markt zijn vrijwel uitsluitend vorm/technologie gedreven. Dat betekent dat ze voorbij gaan aan zijnsontwikkeling als zijnde de fundamentele oplossing van het klimaatprobleem. Bewustwording hiervan en bijgevolg het realiseren van het Zijn als nieuwe bron van zelfsturing die in overeenstemming is met de Wil van het Al/de natuur is dan ook gewenst.

Europa.

Het Zijn is de staat van eenheid, van één zijn met het Al. Als gevolg van onze gevangenschap van de materie en dus van de afgescheidenheid van die eenheid trachten we het Zijn te realiseren op grond van het maakbaarheidsidee, dus via vorm. De huidige eenwording van Europa geschiedt puur op basis van vorm, dus via dogma's als regels, wetten, normen en waarden. Hoewel het maakbaarheidsidee is achterhaald en we derhalve de dogma's ervan niet meer willen, is die eenwording een belangrijke stap in de richting van het Zijn. Het is immers eenwording via de acceptatie van verscheidenheid ook al is het een vormverscheidenheid en dus nog niet de werkelijke weg naar het Zijn. De stap die nodig is om die weg te gaan is de acceptatie en het innerlijk toelaten van de ervaring die de confrontatie met de

vormverscheidenheid teweeg brengt. Dat lijkt nu nog te veel onderhevig aan de eerder genoemde verweren van overheid, religie, enz. en dus een brug te ver. Vandaar dat het leven, dat op niets anders uit is dan het Zijn en daartoe crisis hanteert, Europa confronteert met interne en externe crises en net als de wereld als geheel met de existentiële crisis in de vorm van de opwarming van de aarde. Belangrijk is om te stellen dat de Europese op de Verlichting gebaseerde eenwording een door de kwantumsprong ingegeven stap in de richting van het Zijn is die uniek is in de wereld en daarmee Europa voorop doet lopen in de voltooiing van de kwantumsprong. Het is te hopen dat Europa de daadwerkelijke voltooiing van die sprong ter hand neemt en daarmee een voorbeeld stelt voor de wereld. De Verlichting die Europa heeft doorgemaakt en waar zij trots op is kan worden gezien als een gegeven eenvoud en verantwoordelijkheid de sprong naar het Zijn en daarmee haar in de achttiende eeuw gestarte Verlichting te voltooien.

De wereld buiten de westerse wereld.

De westerse wereld is de meest vrije wereld in de wereld. Zeker nu als gevolg van de zich voltrekkende kwantumsprong van ego naar Zijn het maakbaarheidsidee en de daarop gebaseerde dogma-leverende instituties kerk (religie), staat (ideologie) en wetenschap (kennis, waarheid) drastisch aan zeggingskracht verliezen. Dat betekent dat de westerse wereld voorop loopt in de ontwikkeling van het Zijn en de verantwoordelijkheid heeft voorbeeld te zijn. Niet door, zoals te doen gebruikelijk, haar democratisch systeem als superieur aan te merken, maar door zijnsontwikkeling toe te passen en bereid te zijn te informeren over de inhoud, de ontwikkeling, het belang en het resultaat daarvan. Tot op heden is het Zijn niet gerealiseerd vanwege de enorme tegenkrachten. Niet alleen, zij het geweldloos, in de westerse wereld, maar vooral en vaak gewelddadig in de wereld daarbuiten (dood aan de ongelovigen). Grenzen stellen, mededogen betrachten, informeren over en steunen van de apolitieke en dogmaloze zijnsontwikkeling in die wereld is dan het devies.

Wat als zijnsontwikkeling niet uitgevoerd wordt?

Als zijnsontwikkeling niet uitgevoerd en dus het Zijn niet gerealiseerd wordt, dan wordt de Wil van het leven (het Al/Geheel, God), dat op niets anders uit is dan het Zijn, genegeerd en blijft het ego en daarmee de zelfdestructie ervan in de vorm van de opwarming van de aarde of anderszins in stand. De evolutie gaat van ego naar Zijn, van gevangenschap van de materie naar het vrij zijn erin. Dat betekent dat uiteindelijk het Zijn gerealiseerd zal worden. Maar dat is wat in de spirituele literatuur aangeduid wordt als de weg van het lijden in plaats van bevrijding, van bewustwording. De vraag is dan: zal de zelfdestructie (de Apocalyps) er eerder zijn of de bewustwording van het ego en bijgevolg de bevrijding ervan ter realisering van het Zijn?

Wat als zijnsontwikkeling wel uitgevoerd wordt?

Als zijnsontwikkeling wel uitgevoerd wordt, dan is de mens voor het eerst in zijn geschiedenis op weg naar de realisatie van zijn diepste ideaal, het Zijn, de opheffing van zijn afgescheidenheid.

Wat kan de toepassing van zijnsontwikkeling voor Nederland betekenen?

Dankzij de unieke traditionele vrijzinnigheid van Nederland en het feit dat deze vrijzinnigheid nu drastisch toeneemt als gevolg van de kwantumsprong dus van het wegvallen van de dogma's zou dit land het eerste land in de wereld kunnen zijn dat zijnsontwikkeling toepast en daarmee voorbeeldland, Hol(y)land, voor de wereld kunnen zijn.

NL*be* zoekt draagvlak voor de implementatie van zijnsontwikkeling. Wenst u daaraan bij te dragen, dan kunt u zich voorzien van naam, adres, telefoon en beroep aanmelden via post@nlbe.nl